

Erindringer fra Cirkus Miehe

Af Linne Hedegaard, Hurup

På Heltborg Museum har der i denne sommer været en dejlig udstilling om Cirkus Miehe og herunder dennes tilknytning til Thy. Billeder fra Museets samling såvel som billeder i privat eje, effekter fra cirkus, de originale bygnings tegninger fra opførelsen af stuehuset til Cirkusgården, avis-artikler og meget mere har her været samlet til almindelig beskuelse! Fra Linne Hedegaard har redaktionen modtaget disse spredte erindringer om cirkus.

Cirkus Miehe var engang det store i Ydby sogn og noget, der stod stor respekt om.

Man kunne få lov at komme ind at se, når cirkushestene blev dresserede i ridehallen om vinteren. Min far, Adolf Handrup, Ullerup, leverede havrehalm til hestene. Når sæsonen startede om foråret, var første forestilling altid i Hurup, og så var det en selvfølge, at vi skulle i cirkus. Fru Dora sad selv ved billetlugen og hun huskede mange mennesker og hilste med smil og små bemærkninger.

Min morfar, Søren Lyngklip, Villesgård, Heltborg, fortalte engang, at han havde været til begravelse på Futtrup i Heltborg. Folk mødte på gården til spisning før de blev fordelt til

de mange forskellige hestekøretøjer og det store ligfølge kørte mod Heltborg kirke. Heinrich Miehe var med og havde et par fine cirkusheste for sin vogn. Han var en spasmager, og selvom det var en begravelse, kunne han ikke nære sig! Da de nåede til Fælledbakken lod han hestene løbe løbsk. Han havde fået to tykke gårdmandskoner med i vognen, og de skreg af rædsel, da vognen drønedede forbi de forankørende, men pludselig sad Heinrich Miehe på ryggen af den ene af hestene og så var dramaet forbi, hestene faldt til ro og Miehe kørte ganske roligt sin vogn ind på sin plads i ligfølget.

Jeg har hørt fortælle, at efter en cirkusforestilling i Sverige, klagede Dyrenes Beskyttelse over, at hestene var tøjlet for stærkt op. Næste aften slog dr. Kolzer alle hestene ind i manegen, kun udstyret med grime, og det resulterede i, at hestene overfaldt og bed hinanden indtil en flok staldkarle fik skilt dem ad og trak dem tilbage i stalden. Så var det bevist, at det var for at beskytte dyrene, at de blev tøjlet så stærkt op.

Jeg har hørt Kolzer fortælle om, da han erhvervede kørekort. Han havde købt en bil og øvede sig hjemme med at køre den. Da han mente sig nogenlunde sikker, fik han den motorsagkyndige, Meibom fra Thisted, til at komme til Ydby og afholde køreprøve. De satte sig begge i bilen og Kolzer kørte rundt i gården, men havde glemt, hvordan motoren skulle standses, så de blev ved med at køre rundt til Meibom råbte: "Stands, og lad mig komme af"! Så var den køreprøve bestået.

Engang holdt Mieherne en stor fest i Aarhus og en del af deres venner fra Thy var med. En gårdmand fra Dover havde diplomat på, det var jo egnens festdragt. Da festen blev omtalt i en Aarhus avis stod der: herrerne var i kjole, Svend Pfänner i smoking og en enkelt diplo-

Cirkusvognen. Udenfor skimtes den altid arbejdende Isabella Vilhelmine Imker.

Natmad i vognen efter aftenens forestilling. Fra venstre: Dagmar (Svend Pfänners kone), fru Thyra Pfänner, fru Dora Pfänner, direktør Koltzer og forretningsfører Vogelbein.

mat havde sneget sig ind blandt herrernes festdragter”.

Da Thyra Pfänner Miehe i 1977 i forrygende snestorm var i Ydby for at holde foredrag om sine erindringer, fortalte hun, at hendes mor en dag gav hende besked om, at hun skulle koge duesuppe. Thyra fik fanget nogle duer, slagtede dem og gjorde dem i stand og fik suppegryden i kog. Så skrællede hun kartofler, som skulle koges i suppen, men glemte at holde øje med kartoflerne, så de var kogt helt ud i suppen. Thyra skrællede nye kartofler, der serveredes ”hele” til suppen og fru Dora bemærkede, at hun aldrig havde fået så god en duesuppe. – Aksel Holms bog: ”Sådan et liv” havde jeg taget med og bad Thyra om at skrive sit navn i den. Hun gjorde det, men var tilsyneladende ikke så stolt af det. Det forstod jeg bagefter, for hun havde svært ved at skrive sit navn. Det var ikke i skrivekunsten, hun var artist.

En gammel mand på egnen var meget stolt af, at hans søn havde været staldkarl hos Cirkus Miehe, men de udenlandske navne udtalte han på sin egen måde: ”Ja, det var no egentlig ve

Pafner han var, men han gik så my om’ ve dæher Vongebeen”!

Thyra Pfänner Miehe holder foredrag.